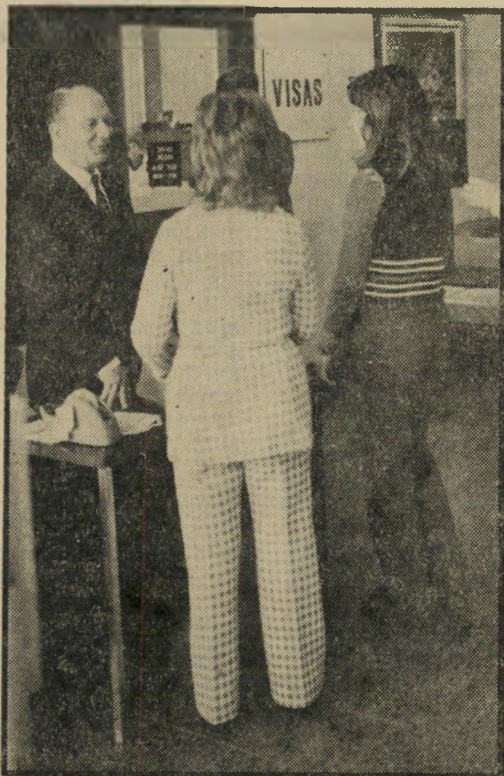

את משתוקקת לנסוע לאמריקה? את חולמת לתפוס שם מיליונר? חכי רגע - לפני שאת נגשת לשגרירות קיראי את העדות

פורים אלה היו מעוטרים בדרך-כלל בתמונתה של ה"כוכבת".
 ולי, משום-מה, נדמה שיותר מאשר בעיתונות הע"י תזונה מעוניינת בפירסום סיפורים מפוברקים אלה — דווקא הציבור הוא שמבקש אותם.

ישראלים

בחוץ

כ־460 אלף מתושבי ישראל שהיום כיום מחוץ לגבולות המדינה, מי כשליח, מי כנציג חברה מיסד חרית או מוסד, מי כסטודנט, מי כישראלי-לשעבר, ומי כעדיין-ישראלי, שיצא לרחוק אם אימנם באמת קל יותר להסתדר בעולם הגדול.
 ממיספר עצום ורב זה יושבים כיום בארצות-הברית כולה כרבע מיליון ישראלים. בקונסוליה של ניו-יורק עצמה רשומים למעלה מ־100 אלף תושבי ישראל המת-גורים בעיר, אך יש להניח שמיספרם מגיע עד ל־150 אלף.

ממיסאל סקר דשתיקה של מכוני פור"י, שתוצאותיו התפרסמו בשבוע שעבר, הסתבר כי: 11.6% מתושבי המדינה, גילאי 29-20, מתכוונים לרדת מהארץ, ואילו 10.7% עדיין לא הגיעו לכלל החלטה, אך הם שוקלים אפשרות זו בכבוד-ראש.
 המישאל גילה פרטים שונים הקשורים בנושא זה, אך היה בהם פרט אחד, שלא פורסם, הוא מעניין לא פחות. מתוך 11.6 האחוזים המתכוונים לרדת מהארץ — 5% הם גברים, ו־6% נשים. מבין אלה שעדיין לי הגיעו לידי החלטה — 5.1% הם גברים, וכ־5.6% נשים.

לכך ניתן להוסיף עוד פרט פיקנטי: מתוך 100-150 אלף הישראלים היושבים כיום בניו-יורק — 20 אלף הם נערות ישראליות רווקות!

מעגל-קסמים

אכזרי

את אורח-החיה ומעשיהן של נערות אלו חקרה כתבתנו מירה ויינגרטן, שבילתה בארה"ב 13 שנה:

כרתי פעם בניו-יורק שחקנית ישראלית צעירה (1) ושפתנית. היא הייתה יפה, מלאת-חיים, וכישרונית מאוד. מחוננת היתה במעין חיוניות נדירה, יוצאת-דופן. רק שאיפה אחת בערה בליבה: להצליח על הבמה, או בסרטים — ובכל מחיר. הקריירה שלה הייתה עצם חייה, מטרתה היחידה, מוקד הווייתה.

שנים אחדות למדה באקדמיה הבריטית לקולנוע. אחרי-כך, באמצעות קשרים עם במאי-קולנוע אותם הכירה בישראל ובאנגליה, הגיעה לניו-יורק ובידה המלצות. בת"י קה נשאה שמות של מפקים אמריקאים, עימם היתה אמורה להתקשר. היא פשוט ידעה שנועדה לה הצלחה בסרטים — הצלחה גדולה!
 הנערה אומנם התקשרה עם אותם מפקים, ואף נפגשה איתם. משך חודשים אחדים לא שמעה דבר פרט להבטחתה. במהרה אול כספה היא מצאה עצמה רעבה ללחם.

"אינני יכולה לבזבז את זמני סתם כך, אלא רק על הקריירה שלי" היתה אומרת. "לכן, אין טעם שאתחיל להסתובב ולחפש עבודה."
 החורף הגיע, והיא נותרה ללא מעיל וללא גרביים. הבגדים שהביאה עימה נתבלו ונקרעו. היא לוותה אס"י מונים וטילפנה אל כל מי שהכירה, ושאלה: "אולי אתה מכיר מישהו עשיר שיזמין אותי? אני מוכרחה להשיג קצת כסף!"

המפיק

הנודע

אז, לפתע, האיר לה מזל. "טוני, החבר שלי מלונדון, בא לניו-יורק לכמה ימים ושילם את החשבון שלי במלון". צילצל קולה הנירגש בטלפון.
 על אותה אהבה סיפרה לי באריכות עוד קודם-לכן. טוני היה מחצצר מפורסם, הם התגוררו יחד בלונדון, בתקופה בה למדה שם. תהיתי כיצד התרשם עתה מחדרה הזעיר, הקר והעלוב.
 היא התגוררה באגף-המשרתים של מלון רעוע במרכז מנהאטן, שכר-הדירה היומי לא היה גבוה, אך עד אותה עת הצטבר הלך. הנהלת המלון כבר איימה עליה פעמים אחדות וכי תשליכנה לרחוב.
 חלפו יומיים, ואז שבה וטילפנה אלי.
 "עכשיו אני בטוחה שסוף-סוף אגיע לסרטים!" צהלה.

ראש התור בשגרירות ארה"ב בת"א

מעלי את בגדי כמו מתוך טירוף. לא יכולתי לעשות דבר. לכן, פשוט נכנעתי לו.
 "כשקמתי, הבטתי בו, אלוהים אדירים, כמה שאתה מכוער!" פלטתי. הוא גיחך, וחשף שיני-סוס צהובות. אך הוא לא השיב לי, כאילו כלל לא שם לב לדברי. הוא נראה בדיוק כמו קוף, עם האבר התלוי המדולדל שלו. "זה לא היה כדאי?" שאל אותי בסקרנות. "אתה ר"י צה לשמוע את האמת?" שאלתי. כן, השיב בפסקנות. זה היה כדאי לי, אמרתי, רק אם תבטיח לי תפקיד בסרט חשוב."
 "והוא הבטיח?" שאלתי.

נערות הרחוב

הישראליות בניו-יורק

מרביתן של 20 אלף נערות אלו, שנלכדו בנסיונות החיים האכזריות, חוששות לחזור לישראל. חזרה לישראל, פירושה — כישלון, וזאת אין הן יכולות להר-שות לעצמן. הן הגיעו לאמריקה כשבאמתחתן חלום: לצוד מיליונר או להתפרסם בדרך כלשהי. השנים חולפות, אך החלום נשאר. מבווישות ומושפלות, הן בוחרות להסתתר בחיקה של העיר הענקית.

מניו-יורק אפשר לכתוב הביתה מיכתבים דימינייים, מלאים סיפורי הצלחה ותהילה. סיפורים אלה מתגנבים גם אל העיתונות הישראלית, בעיקר אל טורייה-רכילות, ואיש אינו טורח לבדוק את דיוקם. וכי מי יטרח לבדוק, בינות למגדריה-שחקים ולהמולת המיליונים, אם אמנם נכון הדבר ש...נערה איקס יצאה עם מייקל קיין, או אם באמת, נערה זורזו התחנתה עם מיליונר וגרה ב"שדירה החמישית"? סיפורי-הצלחה האמיתיים של נערות ישראליות באמריקה ספורים ביותר, למעשה, כל הסיפורים הללו, לבד מחריגים אחדים, מצוצים מן האצבע.

אולם, יש בסיפורי-מעשיית אלה כדי לגרות את דימי-ינם של הקוראים, לעורר את קינאתם (וביחוד קינאתן) וליצור מעגל-קסמים אכזרי שאין ממנו מוצא. יצירי-

המפיק הגדול הבטיח לה תפקיד בסרט, וכמוהו נהגו גם שורה של מפיקים אחרים, שדרכם עברה. הם גבו תשלום מלא עבור הבטחותיהם, אך לא קיימו אותן מעולם.

הבטחות

סרק

מאתה עת ואילך היתה הולכת עם כל מי שהעניק לה ארוחה חמה או מקום-מגורים. כשלחצו עליה שיל-טונות-ההגירה עד שלא נותר לה כל מוצא, נישאה לשחקן אמריקאי צעיר, וכך זכתה סוף-סוף בכרטיס-הירוק המיוחל. היא התגרשה מהשחקן כעבור חודשיים.
 כיום — שנים אחדות מאוחר יותר — היא עדיין ממתינה לתפקידה הראשון בסרט.
 בשנים האחרונות ראיתי את שמה ניזכר בעיתונים ישראלים אחדים. היו אלה סיפורים קצרים, אחדות הצ'לחתה המסחררת-כביכול, אחדות האנשים המפורסמים שבחברתם היא מבילה, ומעמד-הכוכבת אותו השיגה. סי-

הפעם אני הולכת, על גדולי! טילפנתי היום אל מפיק מפורסם מאוד שהגיע לניו-יורק, ואני נפגש איתו אחרי הצהריים!

במיקרה קראה בעיתון שמפיק זה, בעל אחת מחב"רות-היסטרים הגדולות ביותר בהוליווד, הגיע לעיר, וכי הוא שוחה במלון סט. רז'ים. היא טילפנה אל המלון, וביקשה לדבר עימו, בתציגה את עצמה בשמה.
 "אני שחקנית", אמרה לו, "ואתה המפיק היחידי שיכול לעשות ממני כוכבת!"

"אין לי כל עניין לפגוש שחקניות צעירות ושאפ"תניות", השיב האיש בועם מעברו האחר של הקו.
 "אתה מוכרח לפגוש אותי", הפצירה בו בעקשנות, מפני שמימך עוד לא פגשת שחקנית מוכשרת כמוני!"
 למחרת היום נפגשתי עימה, ושאלתי אודות הראיין עם המפיק. הבכי פיעפע בקולה, אך כלפי חוץ ציחקה. "עליתי לחדרו החשוך", סיפרה לי, "ורש מצאתי אותו שוכב עירום על מיטתו. בהתחלה הוא היה אדיב, וביקש ממני להתיישב על המיטה לידו. הוא נמוך ומגור שם, ופניו ניראו סמוקים ונסים באור העיניים. ואז, לפתע, חשתי ברעד שחלף בגופי, והוא התחיל לקרוע